

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De monacho medico, cui sancta Maria in choro electuariu[m] suum primò
negavit, & postea emendato donavit, cap. 48.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Spiritus sanctus nos inuitans, dicit in Cantibus Cantorum: Egredimini filia Sion, & videte regem Salomonem, id est, Christum verum pacificum, in diademate, hoc est carne humana, quo coronauit eum mater sua, Virgo Maria in die sponsationis eius, quando Angelo nunciante, in eius utero coelestes celebratae sunt nuptiae inter naturam diuinam & humanam. Per hoc autem, quod ad illa verba: Et homo factus est, coronam materno capiti reposuit, dicere videbatur; Mater, sicut per te particeps factus sum humanae substantiae, sic tu per me particeps facta es naturae diuinae; Christi enim, qui Deus est & homo, corpus sumus & membra. Haec de perfectorum consolatione dicta sint per sacram eius imaginem. Audi nunc aliud genus consolationis de hoc quod in exordio huius distinctionis dictum est, apud ipsam esse electuaria confortatiua.

CAPVT XLVIII.

FVir in ordine nostro quidam physicus, magis habitu quam actu monachus, occasione medicinae per prouincias discurrens, & vix vnquam, nisi in praecipuis festiuitatibus, ad monasterium reuertens. In quadam sanctae Dei genitricis solennitate, cum nocte staret cum alijs ad psallendum, ipsa Virgo beatissima, multa claritate circumfusa, chorum, ipso vidente, intrauit, psallentes circuiuit, & de pixide, quam in manu portabat, electuarium per cochlear hauriens, singulis in os mittebat; ad ipsum vero veniens, cum pertransiret & diceret, tu de meo electuario non indiges, quia medicus es, & plurimas tibi impendis consolationes, ille tristis transeuntem oculis sequebatur, culpam recognoscens. Ab illo tempore, non nisi per obedientiam coactus de monasterio egredi consensit, & omnes corporales consolationes sibi temperauit. In proxima sua solennitate, Domina nostra praedicto modo famulos suos visitans, postquam ad medicum venit, gradum fixit, & ait: Quia te emendasti, tuis medicamentis mea praefere, ecce de meo electuario, sicut ceteris, tibi impertior: de quo ut gustauit, mox tantum dulcedinis ac deuotionis concepit, ut deinceps

Cant. 3.

*B. Virgo
confortat
cultores
suos.*

ceps

ceps stabilis in congregatione maneret, & omnia carnis commoda tanquam stercorea reputaret. Electuariū istud gratia deuotionis intelligitur, cuius virtute pfallentes confortantur, cuius dulcedine labor vigiliarum vertitur in delicias: huius species aromaticæ sunt, memoria compunctiua dominicæ conceptionis, natiuitatis, & reliquorum sacramentorum Christi, quæ omnia melliflua spe futuræ retributionis conduntur, & meritis beatæ Virginis pfallentibus infunduntur. *APOLLONIVS*: Placet quod dicis. *CAESARIUS*:

Cæt. 1. 4

Quod apud beatam genitricem Dei vnguenta sint sanatiua, testatur sponsus in Canticis, dicens: Meliora sunt vbera tua vino; odor vnguentorum tuorum super omnia aromata. Et in alio loco in persona illius, Sicut cinnamomum & balsamum aromatizans, odorem dedi, &c. Quanta virtutis & gratiæ eadē sint vnguenta, sequens declarabit exemplum.

Eccli. 24

CAPVT XLIX.

Contigit ante annos paucos in quodam cenobio sanctimonialium ordinis nostri, satis mihi noto, res valde delectabilis: est ibi quædam foror, & ipsa mihi nota, vitæ probabilis, multumque feruens in obsequio beatæ virginis; hæc cum in genuflexione, nimio impellente feruore, tempore quodam genu vel tibiam vulnerasset, atque meridie in infirmatorio dormiret, visa est in somnis ei astare beata Virgo Maria, pixidem vnguenti portans in manu sua, immisitq; digitis, de eodem vnguento perunxit vulneratam tibiam virginis: statim tanta fragrantia adfuit, vt sorores in proximo dormientes, odore illius excitatæ surgerent, & ad lectum eius venientes, eo q̄ maior sibi sentiretur virtus odoris, dormientem excitarent. Cui cum signassent quis, vel vnde esset odor tantus, illa causa non ignara, immo per eadē signa iā de veritate visionis certior effecta, nihil illis dicere vel signare voluit, tantum inuens, vt irent dormitum. Quæ cum sursum obdormiuisset, iterum affuit mater Domini, secum illam per visionem ducens in pomarium, cui manum sub mento ponens, dixit:

Modò